

KIRKE OG ORGEL

*efter
Holger
Drachmann*

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

KIRKE OG ORGEL

Efter
HOLGER DRACHMANN

Manuskript af
FLEMING LYNGE

Iscenesat af
GEORGE SCHNÉEVOIGT

Musikken tilrettelagt af
KAI NORMANN ANDERSEN

PERSONERNE

Grethi Birger	Karin Nellemose
Moster Birger	Karen Poulsen
Mester Ollivier	Svend Methling
Herremanden	Thorkild Roose
Rachel	Clara Pontoppidan
Peer Pommerenck	Elith Pio
Claus Pommerenck	Holger Reenberg
Bengt Bælgetræder	Kai Holm
Sidsel	Mathilde Nielsen

Produktion

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Anno 1826

GRETHI BIRGER er 17 Aar — og staar nu helt alene i Verden. Hendes Moder, den store Sangerinde, er død i Paris — paa Koncertribunen. En Fader har hun aldrig kendt, og Grethi søger da til Moderens eneste Søster, *Moster Birger*, der har et Vaskeri i den lille fjerne Provinsby.

Samlivet med Moderen har lært Grethi at elske Musikken, Tonerne, Kunsten — alt det, der er bandlyst fra Mosterens Hus. Hun er et strengt religiøst Gemyt, der modtager Søsterdatteren med kølig Godhed.

Peer Pommerenck, den unge Amtsskriver, er Moster Birgers juridiske Raadgiver og ordner i denne Egenskab Grethis Papirer. Herved opdager han, at Grethi er Arving til en større Formue. Hendes Fader, den unge Løjtnant, der forlod Moderen og udvandrede til Ostindien, er død som en rig Mand, og Grethi er hans eneste retmæssige Arving — og han, Peer Pommerenck, er den ene-

ste, der ved det. Han sætter sin Fader, den rige Studepranger, ind i Planen: at gifte sig med Grethi, inden noget er kommet frem om Arven. Og har han først de mange Penge, saa vil han et Skridt videre: erhverve det store, gamle Gods, der altid har været Maalet for Pommerenckernes Ønsker. Godset er forgældet, forfaldent. Den gamle Herremand lever fattig og ensom deroppe, som den sidste Efterkommer af den gamle, berømmelige Adelslæggt. Den eneste, der ikke har forladt ham i Nøden, er *Rachel*, Jødepigen, hans Ungdoms Elskede, der nu selv er aldrende, men ligefuldt elsker sin Herremand og nu tappert kæmper Dag efter Dag for at holde Fattigdommens lurvede Elendighed borte fra ham. Deres eneste Glæde og Trøst er *Mester Ollivier*, Organisten der spiller Orglet i Godsets gamle Kirke, og nu og da kommer om Aftenen og spiller for Herremanden — de gamle klassiske Mestre, som han elsker.

— — —

Grethi hører fortælle, at Mester Ollivier hver Morgen tidlig ved Solopgang er i Kirken og spiller Orglet — som *Bælgetræderen Bengt* udtrykker det: Ei til Guds Ære, men kun for egen Lyst

og Plaser — — og næste Morgen lister Grethi sig op til den gamle Kirke. Orgelspillet lyder dæmpet derinde fra — for dæmpet maa der spilles. Orglet er stort, Murene skrøbelige, og fuldt Spil kan Kirken ikke taale. Da gruer man for, at den vil styrte sammen. — Grethi lister sig ind i det mørke Rum, og skjult bag en Stol lytter hun til Mester Olliviers skønne Toner. Pludselig opdager han Grethi i det lille Spejl, der sidder over Organistens Plads — han vender sig, og Grethi løber forvirret og beskæmmet ud.

Om Aftenen bringer Grethi Vasketøj til Slottet og træffer her Mester Ollivier, der overrasket genkender sin lille Tilhørerinde fra om Morgenen. — De spiller og synger — mødes alle i deres Glæde over Musikken — Kunsten — saa Grethi ganske glemmer Tiden, og da hun endelig kommer løbende hjem, er Peer Pommerenck, der havde inviteret sig selv til Aften hos Moster Birger, gaaet. Mosteren skænder heftigt paa hende —: hun er et Fattigbarn, der maa prise sig lykkelig ved den rige Peer Pommerencks Interesse og Bevaagenhed. — Og kort Tid efter fejres Grethis og Peers Trolovelse ved en støjende Festlighed. Men en anden bor i Grethis Hjerter — en anden — skønt han er fattig og langt ældre end hun selv — har

taget alle hendes Tanker — betaget hende ved sin Musik — sine Toner — sin rige, skønne Sjæl: *Mester Ollivier*.

— — —
Peer Pommerenck staar ved sit Maal. Han har samlet Herremandens Gældsforpligtelser — gaar til Slottet og kræver — be- myndiget af en Kreds af Borgere, Slottet stillet til Tvangsauktion. Det er da hans Agt selv at købe det. Samme Aften har Herremanden en lille Fest. Han fylder Aar. *Mester Ollivier* og *Grethi* er Gæster. Man synger og musicerer. Herremanden spiller selv Fløjten -- som ved sin Ungdoms glade Fester. Da staar *Peer Pommerenck* i Stuen — fremsætter sine Krav — Festen er forbi!

Da han er gaaet, synker Herremanden om i *Rachels* Arme — hans gamle trætte Hjerter holder op at slaa. *Mester Olliviers* Toner spiller ham ind i den evige Søvn. — Om Natten følger *Rachel* sin Elskede. Livet har intet Værd for hende. *Skovsøens* stille Vand lukker sig om hende.

— — —
Næste Morgen opsøger *Peer Pommerenck* Organisten, og som Formand for Menighedsraadet giver han ham Afsked fra sit Embede i Kirken.

— Een Gang endnu skal De spille Orglet — til mit Bryllup
med Jomfru Birger, der finder Sted om tre Dage!

— — —

Bryllupsdagen!

Det er et Herrens Vejr. Regnen pisker — Stormen tuder, og den gamle Kirke sukker i sin Grundvold. Alteret staar pyntet. Mester Ollivier sidder alene ved sit elskede Orgel, som han nu skal spille for sidste Gang . . . ved *hendes* Bryllup. Da kommer Grethi sturtende ind — i sin hvide Brudedragt. Bestormer ham med sin unge Kærlighed og læser Svaret i hans Blik. Ogsaa *han* elsker hende! Og Mester Ollivier spiller for hende — lægger al sin Kærlighed i sine skønne, dæmpede Toner. Da staar Peer Pommerenck nede i Kirken — stirrende mod de to oppe ved Orglet — — — og langsomt søger Grethis Hænder Registerknapperne — og trækker dem ud — det ene Register efter det andet, saa Orglet bruser i al sin Styrke og Vælde. *Fuldt Spil!*

Kirkens Buer skælver. De skrøbelige Mure slaar Revner — de gamle Hvælvinger bryder sammen — deres Bragen blander sig med Orglets Toner. — Og Kirken ligger som en rygende Ruinhob.

